

[Undervisningsministeren]

Hvad der er blevet rejst her i dag af spørgsmål og argumenter om denne sag har været rejst før, og de er blevet besvaret både i finansudvalget og under vores spørgetid i den sidste måneds tid. Måske lige bortset fra de spørgsmål, hr. Askjær Jørgensen her stillede, men jeg har en fornemmelse af, at uanset hvilket svar jeg giver ham, vil han stadig se en socialistforskrækkelse i det, der er sket med hensyn til Johannesskolen.

Jeg vil gerne her blot gentage to ting. Den ene er, at jeg ikke har noget ønske om, som det blev udtrykt af en af ordførerne, at slagte Johannesskolen, men jeg har, den økonomiske situation taget i betragtning, været nødt til at gennemgå hele mit område i undervisningsministeriet med henblik på besparelser. Jeg har stoppet andre sager, og det eneste punkt, hvorpå sagen om Johannesskolen adskiller sig fra de øvrige sager, er, at det var formuleret i et aktstykke, men dette aktstykke var endnu ikke vedtaget, og som jeg har oplyst adskillige gange før, har jeg fundet det rigtigt at tage alle ikke-besluttede sager op til genovervejelse.

Jeg vil gerne tage endnu et spørgsmål op. Hr. Bertel Haarder nævnede, at det var trist, at der i denne sag er blevet brugt argumentet: der er jo plads til de private skolers børn i de offentlige skoler. Jeg tror, hr. Bertel Haarder vil bekræfte, at han aldrig har hørt mig bruge det argument. Jeg var hr. Flemming Jensen taknemlig, da han under en onsdagsspørgetid netop stillede mig spørgsmålet, fordi jeg derved fik lejlighed til at understrege det, som hele mit liv har været mit grundsyn, nemlig at der ikke skal være en kapacitetsvurdering i spørgsmålet om de frie skolers og de private skolers berettigelse, men ene skal lægges til grund de holdninger, som også lå bag, da vi vedtog lovgivningen om disse skoleformer.

Jeg kan naturligvis her tilsige, at jeg fra min side skal medvirke efter bedste evne under det udvalgesarbejde, som skal foregå vedrørende denne sag.

Bertel Haarder (V):

Den bemærkning, at der jo er plads til de private skolers børn i de offentlige skoler, har for det første været fremsat gentagne gange af ledende socialdemokrater i Københavns kommune, og den har også været

fremSAT af en ledende socialdemokrat i Frederiksberg kommune. Den kan mere eller mindre læses i ministerens svar til finansudvalget af 15. februar 1980, og det sidste sted, jeg har hørt den, var et sted, som jeg ikke må sige, men det var altså i et samråd i finansudvalget. Jeg er glad for, at ministeren her ved har korrigeret det, så vi har fået rammet en pæl gennem det. Det takker jeg ministeren for.

Flemming Jensen (KF):

Ministeren nævnte, at sagen om Johannesskolen i og for sig kun adskilte sig fra andre sager ved, at aktstykket var kommet så langt, som det var. Deri er jeg aldeles ikke enig. Den adskiller sig bl. a. ved en uhyre lang behandling. Den adskiller sig ved, at det er en sag, som har kørt i små 30 år, og hvis jeg skal tage det meget, meget roligt og afdæmpet, må man vel sige, at der i hvert fald har været givet halve løfter.

Jeg takker endnu en gang for ministerens bekræftelse af indstillingen til de private skoler. Jeg tvivler ikke et sekund på den. Men jeg kan godt referere – for det er ikke sagt i finansudvalget – at jeg har hørt dettes formand sige noget ganske andet, nemlig i Københavns Radio, og den er da vistnok offentlig.

Spørgsmålet om renovering skal jeg ikke komme meget ind på. Det er tilbagevist som noget af praktiske grunde ganske umuligt. Men jeg har en enkelt bemærkning til hr. Nørgaard Sørensen, som i sit første indlæg åbenbart med nogen forundring pegede på, at dette havde vakt megen opstandelse. Det kan vel ikke undre, når man på den ene side ser hele sagsforløbet, og på den anden side ser, at ikke ministeren, men andre fremtrædende medlemmer af ministerens parti har anfægtet selve ideen bag de private skoler. Det har vakt opstandelse og opsig, fordi man havde indtrykket af, at hvad der kunne opfattes som afgivne løfter, ville man nu løbe fra.

Naturligvis skal udvalgsarbejdet til, men jeg vil gerne advare mod, at dette udvalgsarbejde anvendes til at træne sagen en gang til, for det har vi hverken tid eller råd til, og andre talere har været inde på problemet om f. eks. de dispensationer, der allerede er givet.